

Ủy Ban Tự do Tôn giáo Quốc tế Hoa Kỳ (USCIRF) là một cơ quan riêng và khác với Bộ Ngoại Giao. Được thành lập bởi Quốc hội Hoa Kỳ, đây là một đơn vị tham vấn độc lập, lưỡng đảng cho chính phủ Hoa Kỳ, cơ quan này giám sát tự do tôn giáo trên toàn thế giới và khuyến nghị chính sách cho Tổng Thống, Ngoại Trưởng, và Quốc hội. Các khuyến cáo của USCIRF dựa vào các thủ tục bắt buộc và các tiêu chuẩn có trong Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền và các văn bản quốc tế khác. Phúc trình Thường niên 2015 là tổng kết công việc trong năm của các thành viên trong Ủy ban và đội ngũ nhân viên chuyên nghiệp nhằm lưu hồ sơ các vụ vi phạm ở trong nước và khuyến cáo về chính sách cho chính phủ Hoa Kỳ. Phúc trình Thường niên 2015 tính thời gian từ ngày 31 tháng 1, 2014 đến ngày 31 tháng 1, 2015, mặc dầu trong một số trường hợp, các sự kiện quan trọng xảy ra sau thời gian này có thể được đề cập.

Việt Nam

Các Kết Quả Chính: Chính quyền Việt Nam tiếp tục kiểm soát mọi hoạt động tôn giáo bằng luật và giám sát hành chính, hạn chế nghiêm ngặt hoạt động tôn giáo độc lập, và đàn áp các cá nhân và nhóm tôn giáo mà chính phủ cho là thách thức đến nhà chức trách, kể cả các Phật Tử độc lập, Người theo đạo Hòa Hòa, Cao Đài, Công giáo, và Tin Lành. Điều này xảy ra bất chấp một số tiến bộ trong lãnh vực tự do tôn giáo, ví dụ một số cộng đồng tôn giáo có thể hành đạo ở không gian rộng hơn. Đáng chú ý, chính quyền yêu cầu các tổ chức và các giáo phái phải đăng ký với một cơ quan được nhà nước quản lý thì mới được xem là hợp pháp. Vẫn còn có người bị bỏ tù do hoạt động tôn giáo hay ủng hộ cho tự do tôn giáo. Dựa vào các vi phạm nghiêm trọng này, USCIRF một lần nữa khuyến cáo trong năm 2015 đưa Việt Nam vào danh sách “quốc gia đáng quan ngại,” hay CPC, theo Đạo Luật Tự Do Tín Ngưỡng Quốc Tế (IRFA). USCIRF đã khuyến cáo Việt Nam là quốc gia CPC cứ mỗi năm từ 2001.

Bối cảnh

Hồ sơ nhân quyền của Việt Nam nói chung vẫn còn rất kém, kể cả về tự do tín ngưỡng. Thật khó để tính số lượng chính xác người có đạo ở đất nước này, nhưng đa phần trong số 90 triệu người dân Việt Nam theo đạo phật. Hơn sáu triệu người là Công giáo, đây là nhóm tôn giáo lớn thứ hai ở Việt Nam, và có khoản hơn một triệu người theo Đạo tin lành. Các nhóm tôn giáo khác là Cao Đài, Hòa Hòa, Phật Giáo Khmer Krom, Đạo Hồi dân tộc Chăm, Baha’is, Hindu và người theo các tôn giáo dân gian và tín ngưỡng khác.

Chính quyền cộng sản đã kiên quyết có những động thái trong những năm vừa qua nhằm đàn áp những gì được cho là thách thức chống lại chế độ, kiểm soát chặt chẽ quyền tự do ngôn luận, tụ tập, tín ngưỡng, và lập hội. Mặc dầu Hiến pháp 2013 có bước tiến hơn hiến pháp trước đây trong việc bảo vệ quyền tự do tôn giáo hay tín ngưỡng, các điều khoản khác lại giới hạn các quyền

này. Ngoài ra, có các điều luật, nghị định và sắc luật cùng góp phần làm hạn chế các hoạt động tôn giáo và tạo nhiều cơ hội cho các quan chức địa phương hiểu và thực thi các chính sách mà không bị trung ương chi phối. Sự không nhất quán này làm cho người ta lo sợ là việc hành đạo công khai sẽ dẫn đến việc bị sách nhiễu, tấn công, hay bị bắt. Năm 2013, chính quyền đã thực thi một nghị định mới về tôn giáo (Nghị định 92), nghị định này đưa ra các thời hạn rõ ràng hơn để đăng ký, nhưng lại giám sát nhiều hơn các sự vụ tôn giáo và khiến các nhóm tôn giáo mới khó có thể đạt được tư cách pháp nhân. Ngoài ra, các điều khoản được phổ biến rộng rãi trong Bộ luật Hình sự, như Điều khoản 88 và 258, bắt bớ những nhà bảo vệ nhân quyền, blogger, nhà báo, lãnh tụ tôn giáo, và các nhà hoạt động khác mà chính quyền cáo buộc là chống lại nhà nước. Ít nhất có 100-200 tù nhân lương tâm bị giam giữ ở Việt Nam, một số tù nhân bị giam giữ do các hoạt động tôn giáo hay ủng hộ cho tự do tôn giáo.

Vào năm 2015, Việt Nam dự kiến sẽ ban hành một đạo luật mới về tôn giáo, và như lời đồn đại, sẽ thay thế Đạo luật 2004 về Tôn Giáo và Tín ngưỡng và Nghị định 92. Đặc phái viên đặc biệt của Liên hiệp quốc về Tự do Tôn giáo và Tín ngưỡng ông Heiner Bielefeldt đã đi thăm Việt Nam vào tháng 7, 2014, nhưng phải rút ngắn chuyến đi của mình do sự can thiệp của nhà nước, điều này vi phạm đến các điều khoản tham chiếu mà đã được thỏa thuận từ trước với chính quyền Việt Nam. Phát biểu của ông, được công bố và tháng Giêng năm 2015, là "...tính tự trị và độc lập của các cộng đồng tôn giáo và tín ngưỡng, những cộng đồng này không được công nhận vẫn còn bị hạn chế và không an toàn, với quyền tự do tôn giáo hay tín ngưỡng của các cộng đồng này đã bị vi phạm nhiều thông qua các hình thức giám liên tục sát, đe dọa, sách nhiễu và xét xử."

Điều kiện Tự do Tôn giáo 2014-2015

Phật giáo: Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (UBCV), tổ chức Phật giáo độc lập lớn nhất ở Việt Nam, không được Tăng Đoàn Phật Giáo của Việt Nam do nhà nước quản lý công nhận, và bởi vì họ chọn vị thế độc lập này, nên họ được xem là một tổ chức bất hợp pháp.

Trong những năm 2014, các quan chức ở Đà Nẵng đã có những nỗ lực để chiếm đất thuộc chùa An Cư. Đồng thời, vào tháng Tám, Chùa Liên Trì ở Thành phố Hồ Chí Minh được chính quyền thông báo phải đóng cửa để các viên chức địa phương có thể chiếm đoạt chỗ này. Cả hai nơi này đều là những nơi trước đây bị sách nhiễu. Vào tháng giêng, các tu sĩ và phật tử của Giáo hội Việt Nam thống nhất từ Chùa Long Quang ở Thừa Thiên Huế bị sách nhiễu và ngăn chặn cử hành một nghi lễ chào mừng, nhiều người bị công an theo dõi ráo riết. Thích Quảng Độ, người đứng đầu Giáo Hội Việt Nam thống nhất, đã bị bắt nhiều lần, bị đày ải 10 năm, và hiện đang bị quản thúc tại gia. Hầu hết thời gian trong năm, công an sách nhiễu ông Lê Công Cầu, Huynh trưởng Phong trào Thanh niên Phật giáo, tra xét ông gặt gao trước khi bắt ông và quản thúc tại gia.

Phật tử Khmer-Krom: Các tu sĩ nổi tiếng như Thích Lieu Ny and Thích Thạch Thuol, cùng với 2 môn đệ của mình, Thạch Phum Rich và Tra Quanh Tha, vẫn còn ở trong tù do bị buộc tội cố trốn khỏi nước và giúp những người khác trốn. Hai tu sĩ này là những nhà chỉ trích công khai cách đối xử của chính quyền đối với Phật giáo Khmer-Krom và đối với các đồng môn họ như Thích Venerable Ly Chanh Da. Được biết các Phật tử cũng bị bắt do ủng hộ Thích Ly Chanh Da.

Cao Đài: Những tín đồ Đạo Cao Đài tiếp tục bị sách nhiễu, gây trở ngại cho việc hành đạo của họ. Có một số chuyện xảy ra ở Tỉnh Vĩnh Long nơi công an và các viên chức chính phủ đã quấy rối các nghi lễ tưởng niệm và các vụ tụ tập ôn hòa khác. Công an đã ngăn chặn một người theo Đạo Cao Đài không được tham gia cuộc họp tháng 7, 2014 với Hội Đồng Liên Tôn Việt Nam. Nhiều tín đồ bị sách nhiễu và tấn công sau khi tham dự hành lễ ở Tỉnh Tây Ninh.

Công giáo: Linh mục Phan Văn Lợi đã điều trần trước Ủy ban Nhân quyền Tom Lantos vào ngày 26/3/ 2014, qua cuộc họp trực tuyến vì chính phủ giám sát và hạn chế việc đi lại, ngăn không cho ông đi để điều trần. Ông nói là các linh mục và giáo dân gặp khó khăn, bị cản trở, bị sách nhiễu và đôi lúc là bị bỏ tù khi bày tỏ đức tin của họ. Ông cũng nói đến các hạn chế và cấm đoán nhà thờ Công Giáo do các điều luật và nghị định hiện hành nhằm vào tôn giáo. Các chính quyền địa phương từ chối công nhận Công Giáo như là một tôn giáo ở các tỉnh miền bắc như Điện Biên, Sơn La, và Lai Châu, gây khó khăn cho các tu sĩ và cha xứ hành đạo trong địa phận của mình.

Người công giáo tiếp tục bị tịch thu đất, như những giáo dân giáo sư Thái Hà ở Nhà Thờ Cứu Thế quận Đống Đa, những người này phản đối Hà Nội lập một hồ thuộc địa phận nhà thờ. Tương tự, những người ở giáo xứ Cồn Dầu ở Đà Nẵng bị ép buộc phải di dời nghĩa trang giáo xứ và trong một số trường hợp bị đưa ra khỏi nhà, điều này hủy hoại toàn bộ cộng đồng giáo xứ. Trong khi một vài tranh chấp đất đai có thể, do một phần, là kết quả của các vụ tham nhũng cấp địa phương hay do các dự án phát triển, yếu tố tôn giáo nhắm vào các cộng đồng mục tiêu và tư cách pháp nhân của họ cũng thường là các tác nhân.

Điều tích cực là vào tháng 9, các đại diện của Nhóm Hành Động Chung Vatican-Việt Nam đã tổ chức một cuộc họp nữa ở Hà Nội, đây là một phần trong nỗ lực nhằm vãng hồi quan hệ ngoại giao.

Tin lành Hmong: Trong năm 2014, các nhà thờ Tin lành Hmong tiếp tục bị từ chối không được đăng ký hoạt động, điều này khiến họ không có tư cách pháp nhân hợp pháp. Trong các nỗ lực liên tiếp để giới hạn tự do của những người Hmong theo đạo tin lành hành đạo, các giới chức địa phương tiếp tục can thiệp vào cách thức mà những người dân làng Hmong tôn trọng và làm ma chay cho người chết. Ngoài việc phá hủy các nơi cất giữ các vật dụng làm ma chay của người Hmong, nhà chức trách sách nhiễu và tấn công những người dân làng muốn tổ chức tang lễ theo tín ngưỡng của họ. Vào tháng 3 năm 2014, Hoang Van Sang nhận án tù 18 tháng vì dựng nên

một chỗ mới để giữ đồ vật tang lễ. Những người dân làng Hmong đã biểu tình phản đối bản án của Sang và bị công an chặn lại.

Người Thượng (Degar): Những người thượng dân tộc thiểu số, chủ yếu sống ở Tây Nguyên Việt Nam, vẫn bị phân biệt vì tôn giáo và bị hành xử thật thô bạo, khiến một số người phải trốn khỏi Việt Nam. Suốt trong năm, được biết là người thượng bị công an đánh đập, bắt bớ, và ép bỏ đạo. Vào tháng 11, có 13 Người Thượng theo Đạo Cơ Đốc trốn đi để khỏi bị xét xử ở Việt Nam, xin tị nạn ở Cam-pu-chia, nên họ phải chịu các điều kiện khắc nghiệt khi ẩn nấp trong rừng rậm ở Cam-pu-chia. Một nhóm Liên Hiệp Quốc đã gặp nhóm dân tộc thiểu số này nhiều tuần sau đó sau khi bị các viên chức địa phương cản đường. Từ đó, có hàng chục người đã trốn qua Cam-pu-chia, và một số người đã bị các viên chức Cam-pu-chia ép buộc trở về Việt Nam, kể cả những trẻ em nhỏ. Cả Cao Ủy Tị Nạn Liên Hiệp Quốc và Văn Phòng Cao Ủy Tị Nạn Liên Hiệp Quốc về Nhân Quyền đã hối thúc chính phủ Cam-pu-chia phải tuân thủ các nghĩa vụ quốc tế và cho phép các người Thượng Việt nam được hưởng các quy chế tị nạn.

Tin lành Mennonite: Trung tâm tin lành Mennonite ở tỉnh Bình dương là nơi bị tấn công liên tục trong năm qua. Vào tháng sáu 2014, 76 người Tin lành Mennonite bị 300 (thậm chí theo một vài thông kê khác là gần 500) công an và lực lượng an ninh tấn công; ngay nhà thờ lại bị phá hoại. Vào tháng 11, có 9 người Tin Lành Mennonite, kể cả 2 mục sư, bị bắt và nhà thờ lại bị phá hoại lần nữa. Ba người làm việc trong nhà thờ bị bắt, tra hỏi và đánh đập vào đầu tháng 12. Một trong những người bị bắt, một mục sư, bị ra lệnh từ bỏ chức vụ mục sư nếu không sẽ bị kết tội hình sự. Ba người này cuối cùng cũng được thả nhưng vẫn bị sách nhiễu ngay ở ngoài đồn công an, và nhà thờ lại bị tấn công.

Hòa Hảo: Đầu năm 2014 ở tỉnh An Giang, một số người theo đạo Hòa Hảo đang tụ họp trong buổi lễ tưởng niệm bị đánh đập thậm tệ. Hơn 300 cảnh sát và côn đồ được chính quyền thuê thực hiện tấn công vào khoảng 30 tín đồ Hòa Hảo; sau đó họ tịch thu các dụng cụ điện tử và các dụng cụ khác được sử dụng trong buổi lễ và bắt giữ 14 tín đồ. Cuộc tấn công này theo sau cuộc tấn công tương tự trước đó chưa đến một năm trong tỉnh vào Nhà Thờ Hoa Hảo Quang Minh. Những tín đồ Hoa Hảo ở Tỉnh Đồng Tháp bị một lực lượng công an và côn đồ lớn hơn chặn lại vào tháng 2, 2014 khi họ muốn đi thăm ông Nguyễn Bắc Truyển một người tù lương tâm đã bị bắt giữ trước đó.

Tù nhân: Vấn đề ngược đãi và bỏ tù những tù nhân lương tâm ở Việt Nam vẫn còn là một quan ngại nhân quyền quan trọng, cho dù một số đã được thả trong năm. Trong số này không biết bao nhiêu người bị sách nhiễu, đánh đập, giam giữ, bắt giữ, và bỏ tù do tín ngưỡng tôn giáo của họ. Những người vẫn còn bị bỏ tù chẳng hạn là: Linh mục Thaddeus Nguyễn Văn Lý, Mục sư tin lành mennonite Nguyễn Công Chính, và nhà hoạt động và nhà trí thức Công giáo Francis Jang Xuân Diệu.

Một vài tu nhân lương tâm được thả vào năm 2014, kể cả nhà bất đồng chính kiến nổi tiếng Nguyễn Văn Hải, cũng được biết là Điều Cày. Ông được thả vào tháng 10, 2014, trùng hợp với chuyến thăm Việt Nam của Trợ lý Ngoại trưởng Hoa Kỳ đặc trách về Dân chủ, Nhân quyền, và Lao động Tom Malinowski. Sau khi được thả, ông Hải, cũng như ông Cù Huy Hà Vũ vào tháng tư, phải rời khỏi đất nước và được áp tải ngay lập tức lên máy bay đi Mỹ trước khi có thể báo cho gia đình chuyện mình được thả. Ba người khác là Bùi Thị Minh Hằng, Nguyễn Văn Minh và Nguyễn Thị Thúy Quỳnh, những nhà bảo vệ nhân quyền nổi tiếng, bị án tù nhiều năm vào tháng 8.

Chính sách Hoa kỳ

Năm 2015 đánh dấu kỷ niệm 20 năm bình thường hóa quan hệ giữa Hoa Kỳ và Việt Nam. Năm 2013, hai quốc gia đã xác lập quan hệ Đối tác toàn diện Việt Nam - Hoa Kỳ, một khuôn khổ hợp tác song phương về một số vấn đề chiến lược, bao gồm thương mại và kinh tế, khoa học và công nghệ, quốc phòng và an ninh, nhân quyền, và nhiều lĩnh vực khác nữa. Là một phần của cam kết chính thức về nhân quyền, hai quốc gia sẽ tiến hành một phiên Đối thoại nhân quyền Việt-Mỹ tại Hà Nội vào tháng 5 năm 2015. Ngày 1 tháng 1 2014, Việt Nam bắt đầu nhiệm kỳ ba năm tại Hội đồng Nhân quyền Liên Hợp Quốc.

Hoa Kỳ và Việt Nam có mối quan hệ thương mại song phương vững mạnh, trong đó Việt Nam xuất khẩu chủ yếu hàng may mặc, giày dép, đồ gỗ, và mặt hàng xuất khẩu chính của Mỹ là máy móc điện tử. Hai quốc gia cũng là thành viên của các cuộc đàm phán 12 quốc gia Đối tác Xuyên Thái Bình Dương (TPP), một thỏa thuận thương mại tự do khu vực. Trong khi các cuộc đàm phán TPP đang được tiến hành, Chính quyền Obama và một số khác tại Đại hội cũng đồng thời thảo luận về việc đổi mới Cơ quan Xúc tiến Thương mại (TPA) để có thể tạo cho tổng thống quyền linh hoạt hơn khi đàm phán và phê duyệt các thỏa thuận thương mại như TPP. Một số thành viên Đại hội đã nêu lên quan ngại về một số thành phần quan trọng trong TPP, bao gồm nông nghiệp, thị trường ô tô, quyền lao động, bảo vệ môi trường, quyền con người, và các thành phần khác có khả năng gây tranh cãi trong quá trình xem xét TPA.

Trong tháng 10 năm 2014, Hoa Kỳ công bố chính sách nói lòng một phần lệnh cấm vận vũ khí đối với Việt Nam trên cơ sở tôn trọng an ninh hàng hải. Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đã trích dẫn những tiến bộ cụ thể về nhân quyền ở Việt Nam, gồm có việc thả các tù nhân lương tâm và việc cho đăng ký các tăng đoàn giáo phái mới. Tuy nhiên, các nhà phê bình nói là Việt Nam vẫn còn giam giữ nhiều tu nhân lương tâm, kể cả những người bị bỏ tù vì các tín ngưỡng tôn giáo, và con số đăng ký này mờ nhạt so với hàng ngàn giáo phái chọn tồn tại độc lập nếu từ chối đăng ký, khiến họ không còn lựa chọn gì ngoài việc hoạt động bất hợp pháp. Đáng chú ý, Trợ Lý Ngoại Trưởng Malinowski thăm Việt Nam không lâu sau khi có thông báo và nhấn mạnh đến tầm quan trọng là Việt Nam phải tiếp tục có tiến bộ về nhân quyền.

Bộ Ngoại Giao xếp Việt Nam là một quốc gia đáng quan ngại CPC vào năm 2004 và 2005, nhưng sau đó rút tên vào năm 2006 bởi vì các tiến bộ trong việc thực hiện các thỏa thuận song phương nhằm thả tù nhân, ngừng ép bỏ đạo, và gia tăng bảo vệ pháp lý cho các nhóm tôn giáo.

Tuy nhiên USCIRF đã phát hiện rằng, tiến bộ đạt được qua thỏa thuận song phương không kiên định và không được thực hiện đầy đủ, và các vi phạm tự do tôn giáo ở Việt Nam vẫn tiếp tục, thậm chí một số trường hợp xấu đi. Các vi phạm tự do tôn giáo vẫn tiếp diễn ở Việt Nam là câu chuyện cần phải xem xét cẩn trọng về khả năng tái phạm lại quyền tự do tín ngưỡng nếu những vi phạm này không được giám sát. Vì vậy, USCIRF tiếp tục khuyến cáo xếp quốc gia này danh sách những quốc gia đáng quan ngại.

Khuyến cáo

Hoa Kỳ có mối quan tâm chiến lược trong việc thúc đẩy quan hệ và hợp tác với Việt Nam, Việt Nam cũng tìm kiếm quan hệ sâu rộng và hỗ trợ nhiều hơn từ Hoa Kỳ. Cho dù Việt Nam đã tiếp nhận và hợp tác tích cực vào nhân quyền, và đặc biệt là tự do tín ngưỡng, Hoa Kỳ cần xem xét các cơ hội thêm nữa để khuyến khích phát triển các điều kiện tự do tín ngưỡng, đặc biệt là cho những nhóm và giáo phái muốn tồn tại độc lập khỏi chính quyền. Nên có một khuôn khổ chính thức với Việt Nam quy định một lộ trình tiến đến các điều kiện tự do tín ngưỡng có thể thúc đẩy chính phủ Hoa Kỳ tìm cách chấm dứt các vi phạm này. Cho đến lúc những cải thiện được thực hiện, USCIRF khuyến cáo chính phủ Hoa Kỳ đưa Việt Nam vào danh sách các quốc gia đáng quan ngại, đồng thời:

- Tiếp tục đối thoại với chính phủ Việt Nam để soạn thảo các luật mới về tôn giáo để nhằm hồi thúc việc phải có giải pháp đơn giản hóa yêu cầu đăng ký các giáo phái và đồng thời quy định việc đăng ký là không bắt buộc, và đảm bảo rằng những người không muốn đăng ký sẽ có những cách để hoạt động hợp pháp;
- Khuyến khích chính quyền Việt Nam thừa nhận và giải quyết các vi phạm chống lại các cộng đồng tôn giáo được thực hiện do các đơn vị nhà nước hay không phải nhà nước, và ủng hộ việc đào tạo các viên chức chính phủ địa phương, các luật sư, thẩm phán, và lực lượng công an và an ninh về việc thực hiện, thi hành, và am hiểu luật lệ;
- Bảo đảm rằng nhân quyền và tự do tín ngưỡng được thực hiện một cách kiên định và công khai ở mỗi cấp quan hệ Việt Mỹ, kể cả trong bối cảnh thảo luận liên quan đến hỗ trợ quân sự, mậu dịch, hay kinh tế và an ninh, như việc Việt Nam tham gia vào Hợp Tác Xuyên Thái Bình Dương, cũng như các chương trình nhắm đến tự do Internet và phát triển xã hội dân sự, ngoài những chương trình khác;
- Tăng cường mức độ thường xuyên và công khai các chuyến thăm của chính phủ Hoa Kỳ đến các vùng xa xôi, và vùng nông thôn của Việt Nam, như tiếp xúc và đối thoại trực tiếp với các cộng đồng tôn giáo độc lập trong điều kiện thích hợp;

- Khuyến khích đại sứ quán Hoa Kỳ ở Hà Nội và lãnh sự quán Hoa Kỳ ở Thành Phố Hồ Chí Minh duy trì liên lạc trực tiếp, kể cả thông qua các chuyến thăm gặp mặt trực tiếp, với các tù nhân lương tâm để đảm bảo là tù nhân có thể tiếp cận thường xuyên với gia đình họ, với nhà giám sát nhân quyền, tiếp cận dịch vụ chăm sóc y tế thích hợp, và tiếp cận được các đại diện luật pháp thích hợp, được nêu trong ở các công cụ nhân quyền quốc tế; và
- Bảo đảm Đối Thoại Việt- Mỹ về Nhân Quyền có thể đem đến các hành động và kết quả cụ thể liên quan đến tự do tín ngưỡng, bao gồm cả việc thả không điều kiện các tù nhân lương tâm bị bắt giữ hoặc bị giam cầm chỉ vì hành đạo một cách ôn hòa, biến những hành động và kết quả này thành một phần trong chiến lược hợp tác lớn hơn của Hoa Kỳ, và báo cáo với Quốc hội theo tiến trình tiến triển của các vấn đề này.